

ПЪСЕНЬТА МИ

Соф.

Сладка моя пъсенчице,
тамъ далече отзвъни
при любимитѣ дечица
по села и равнини!

Цѣлуни ги вмѣсто мене,
много здраве имъ предай
и да бѫдатъ все засмѣни,
все засмѣни до безкрай.

Пошепни имъ, че ги помня,
чувамъ сладкия имъ хоръ
и ги виждамъ какъ се гонятъ
изъ училищния дворъ.

И когато тѣ разтворятъ
тази книжчица добра,
ти почни да имъ говоришъ,
като миличка сестра.

Свѣтлината да обичатъ
и полето, и рѣжката,
като сладкопойни птички
да се радватъ на свѣта.

Да работятъ и да слагатъ
медъ за по-честити дни...
Пъсенчице, моя драга,
на дечицата звъни!

Асенъ Босевъ